

[Johannes Hansen.]

i, maa derfor ogsaa regne med de Priser, vi faar for vore Landbrugsvarer i Dag, og skal vi være med til at oprette nye Hjem, saa maa det være til en Pris, som det er muligt at forrente.

Vi vil ikke nægte vor Medvirkning til at gennemføre disse Udstykningslove, og det har vi for øvrigt aldrig gjort, vi har Gang efter Gang givet Udtryk for vor Villighed i saa Henseende, stillet Forslag i den Henseende, og vi vil heller ikke nægte vor Medvirkning til at gennemføre den Udstykningsform, som er nedlagt i Loven af 4. Oktober 1919, som den socialdemokratiske Ordfører nævnte, og som — det ved vi vel — Regeringspartierne sætter særlig Pris paa. Men jeg maa dog sige, at baade den højtærede Landbrugsminister og Regeringspartierne kender Betingelserne for vor Medvirkning til at føre denne Lov videre. Vi ønsker, at de unge Mennesker, der skal oprette Brug et eller andet Sted ude paa Danmarks Jord, skal have Lov til frit at vælge, hvilken Form de ønsker, og have Lov til at gøre det under lige økonomiske Vilkaar.

Det kender Regeringen og Regeringspartierne saa inderlig vel. Naar de vil være med til at ligestille disse to Brugsformer, kan de faa vor Støtte dertil; men vi ønsker ikke, at Udstykningsformen efter Loven af 4. Oktober 1919 skal give de Folk en Særfordel, der gaar ind under den, fordi vi ikke ønsker, at mere og mere Jord skal komme ind under Staten. Jeg ved vel, at Regeringspartierne — det gælder dem begge to — ønsker, at det offentlige skal faa Raadighed over saa megen Jord som muligt, men vi ønsker ikke at være dem følgagtige deri, og derfor modsætter vi os og vil modsætte os, at der gives bedre Betingelser for de Husmænd, der gaar ind under Fæsteformen, end de andre.

Det er rigtigt, at der fra Husmandsorganisationerne er kommet Krav om en fortsat Udstykning, og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nævnte en Resolution, der skulde være omdelt her i Tinget. Jeg maa tilstaa, at jeg har ikke set den. Men derfor kan den naturligvis godt være kommet, det ved jeg ikke. Den skulde være fra en Del Bygningshaandværkere. Jeg ved jo, at der enkelte Steder fra Regeringspartiernes Side har været holdt Møder med Bygningshaandværkerne, saa det er muligvis fra et saadant Møde, denne Resolution stammer; det kender jeg ikke, jeg

har ikke set den. Men det kan ikke være det afgørende.

Det afgørende maa være Hensynet til de Folk, der skal bo og bygge ude i de Hjem, som skal oprettes med Støtte fra Statens Side. Kan det ske paa en Maade, som er rimelig, vil vi ikke nægte vor Medvirkning dertil — tværtimod, ogsaa vi anerkender det rigtige i, at saa mange som muligt bliver ude paa Danmarks Jord —, men det maa ske under Forhold, som er betryggende for dem, der kommer til at bo i disse Hjem. At Husmandsforeningerne Gang efter Gang fremsætter disse Udtalelser, forbavser mig heller ikke. Vi kender jo Husmandsorganisationernes Stilling til denne Sag, og det er ganske naturligt, at de interesserer sig i høj Grad derfor. Det gør vi andre ogsaa. At vi har noget delte Meninger om, paa hvilken Maade det kan praktiseres, er en Sag for sig.

Jeg gaar imidlertid ud fra, at dette Lovforslag, til Trods for, at det er en gammel Kending, kommer i Udvalg, da der dog maaske var en Del Oplysninger, det vilde være rigtigt at faa frem, og jeg kan tilsige mit Partis velvillige Støtte til en saadan Udvalgsbehandling og til Lovforslagets Gennemførelse, naar de Betingelser, som vi fra vor Side maa stille, kan ske Fyldest.

Ulrich: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet indledede sit lille Foredrag med at sige, at det var et Gengangerlovforslag, og det er jo fuldstændig rigtigt, men der er dog pyntet paa det fra i Fjor, og det har ikke gjort det mere tiltalende for mit Parti, end det var i Forvejen. Det ærede Medlem ved, at Partiet Venstre og vi — det ved den højtærede Landbrugsminister ogsaa — i Fjor i Landstinget gav Udtryk for, hvad vi paa dette Omraade kunde gaa med til. Jeg indrømmer, at det ser ud, som om Partiet Venstre har skiftet Standpunkt siden i Fjor, idet de Udtalelser, som den nye Ordfører for Partiet Venstre her lige har fremsat, kunde tyde paa, at man var noget mere velvillig stemt overfor en saadan Lovgivning, end man var paa et Tidspunkt af Rigsdagssamlingen i Fjor; men det vil jo sikkert komme frem under Sagens nærmere Behandling i et Udvalg, om dette skulde være Tilfældet.

Vor Stilling til en Lovgivning som denne er ganske uændret. Vi maa anse Udstykning for Øjeblikket for at være ganske upaakrævet. Dette ser man klart og tydeligt, naar man ser hen til, hvem der spørger efter at faa Jord. Det er aldeles